

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετησία προπληρωτέα: 'Εσωτερικού δρ. 7 (διά τούς διδασκάλους δρ. 5) — 'Εξωτερικού φρ. χρ. 8 (διά τούς διδασκάλους φρ. χρ. 5). — Αιτήσεις πρὸς ἐγγραφήν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἐκδότην Μ. Ι. Σαλιβέρου διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. — Συνδρομηταὶ διὰ δωρεάν ἐγγράφονται εἰς τὰ Καταστήματα Μ. Ι. Σαλιβέρου. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ εἶνε ἐτήσια.

Δ Ε Π Τ Α 30

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰουνίου 1902.

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡ. 11

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ 11ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΥΜΝΟΣ ὑπὸ Κωστή Παλαμά
ΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ὑπὸ
Γεωργίου Δροσίνη.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.— ΤΟ ΚΑΘΗ-
ΚΟΝ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ κατὰ τὸν Λώμπος ὑπὸ Θ.
Φλωρά.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΝΑ ΤΗΝ
ΥΦΗΛΙΟΝ: ΔΑΝΕΙΑ ὑπὸ Γ Μπ
ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Ἡ διανοητικὴ κόπωση.— Διω-
γμός κατὰ τῶν κωνόπων. — Τὰ θαύματα τῆς χει-
ρουργικῆς.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Ἐπιστήμη, Τέχναι, Βιομηχανίαι

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπι-
στημίου ἐγένετο τὴν Κυριακὴν 19 Μαΐου ἡ ἀνάγνω-
σις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἑλληνοδικῆς ἐπιτροπῆς
κ. Ν. Πολίτου τῆς κρίσεως τῶν ἔργων, ὅσα ἀπεστά-
λησαν εἰς τὴν Δαστάνειον Δραματικὴν Ἀγῶνα.

Ἐργα ἐν ὧν εἶχον ὑποβληθῆ 21. Τραγωδίαι αἱ ἐξῆς
δώδεκα: Ἡ τιμὴ τοῦ κλέφτη, Ἐρωτες Αὐτοκρατορικοί,
Ἀνδρόνικος Κομνηνός, Νικηφόρος Φωκῆς, Κιάρρα ἡ
Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν, Τῆ ἑριδί, Τὸ μυστικὸν σχο-
λεῖο, Θεὸς κελεύει. Ὁ Γουινάδης, Λέων Καλλέργης,
Βασιλεὺς ὁ Βουλγαροκτόνος καὶ ἡ Δούκισσα τῶν
Ἀθηνῶν.

Κωμωδίαι δὲ ἑννέα: Ἐξω τοῦ νομφώνος, Μικροὶ
καὶ μεγάλοι, Οἱ μαλλιαροί, Ὁ πλοῦτος, Αἱ ἐκλογαί,
Παρ' ὀλίγον Τραγωδία, Ἡ πρόκλησις τοῦ Δειλινοῦ,
καὶ ὁ Παντορεμμένος, (ὁ ἠποῖος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν,
διότι ἐστάλη ἄνευ δελτίου καὶ μὲ τ' ὄνομα τοῦ γρά-
φοντος).

Ἐκ τῶν κωμωδιῶν ἐκρίθη ἀξία μνείας μόνον ὁ

Πλοῦτος, κωμωδία τετραπράκτος ἐν πεζῷ. Εἰς τὸν
Πλοῦτον ἀπενεμήθη καὶ ἑπαινός.

Ἐκ τῶν τραγωδιῶν αἱ ἑπτὰ ἐκρίθησαν ἀξία μόνον
ἀναγραφῆς τῶν τίτλων αὐτῶν ἄλλ' οὐχὶ καὶ κρίσεως.

Ἀνελύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ αἱ τραγωδίαι.
Θεὸς κελεύει τετραπράκτος ἱστορικὴ εἰς στίχους
δεκαπεντασυλλάβους ὁμοιοκατάληκτους καὶ εἰς ἀφ-
γὸν καθαρῆσαν γεγραμμένη. Βασίλειος ὁ Βουλγαρο-
κτόνος, πεντάπράκτος τραγωδία εἰς ἰάμβους, Λέων
Καλλέργης, τετραπράκτος εἰς ἰάμβους. Ἐρωτες Αὐτο-
κρατορικοί, πεντάπράκτος εἰς ἰάμβους καὶ ἡ Δού-
κισσα τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Εἰσηγητὴς ἔκρινεν ἀξίαν βραβεύσεως τὴν
τραγωδίαν Θεὸς κελεύει, ἀξίαν δ' ἐπαίνου τὸν Βασί-
λειον τὸν Βουλγαροκτόνον.

Ὁ κ. Πρύτανις ἤνοιξε τὸν φάκελλον καὶ ἀνέγνωσε
τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθέντος ποιητοῦ κ. Πολυδίου Δη-
μητρακοπούλου, ὅστις προσεβλήθη ἔλαβε τὴν δάφνην
καὶ τὸ χρυσοῦν γέρας.

— Αἱ παρὰ τὸ Ἄργος ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος ἀνασκευαὶ
ἐξακολουθοῦσι. Πλὴν ἐνδὲ πύργου τοῦ ἀνατολικοῦ τεί-
χους, ἀνευρέθησαν τρεῖς ἀκόμη πύργοι. Ἐξ αὐτῶν δύο
εἶνε κυκλωτερεῖς, ἀμφότεροι ἀνήκοντες εἰς τὸ βόρειον
τείχος, αἱ δὲ δύο ἄλλοι τετράγωνοι ἀνήκοντες εἰς τὸ
ἀνατολικόν. Σφίζονται αἱ βάσεις ὄλων εἰς ἀρίστην
κατάστασιν. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν τειχῶν ἀκά-
πτονται τάφροι πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ οἰκοδο-
μῶν. Αὐταὶ συνήτησαν ἰγνήν τείχους ἐσωτερικοῦ
ἀνατολικῶς τοῦ ναυδαίου τοῦ Προφήτου Ἠλίου, ἐντὸς
δὲ αὐτῶν ἀνευρέθησαν πολλὰ πηλίνια συντρίμματα
καὶ δύο τεμάχια μεγάλων πηλίνων πλακῶν φερου-
σῶν ἐντὸς αὐλάκος γράμματα, ἡ μὲν ΙΩΝ, ἡ δὲ ΛΑΝ.
Τὰς πλάκας αὐτάς, ὡς καὶ τὰ συντρίμματα πάντα ὁ
διορθῶνων τὰς ἀνασκευὰς κ. Βόλγαφρ κατέθεσεν εἰς
τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἄργους. Διὰ τῶν τάφρων
τούτων ἐλπίζει ὁ κ. Βόλγαφρ ἢ ἀνεύρη τὰ βασιλεία
τῶν ἀρχαίων βασιλέων τοῦ Ἄργους.

— Ἐδημοσιεύθη ἡ διὰ τὸ ἔτος 1901 λογοδοσία τῆς
ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμοῦ». Εἰσήχθη-
σαν κατ' αὐτὸ ἄσθενεῖς 1813 καὶ ἐνοσηλεύθησαν ἐπὶ
ἡμέρας 50733. ἐξ ὧν δωρεῶν 959 ἐπὶ ἡμέρας 43,309.
Ἐκτὸς τούτων καὶ 50 ἄσθενεῖς ἐξωτερικοὶ προσε-
χόμενοι καθ' ἐκάστην. Αἱ στατιστικαὶ τῶν ἰατρῶν
τοῦ παθολογικοῦ τμήματος κ. Ν. Γ. Μακκῆ καθηγη-
τοῦ καὶ τοῦ χειρουργικοῦ κ. Σωκράτους Τσάκωνα
διαλαμβάνουσι περὶ τῆς τοῦ εἶδους τῶν νοσημάτων καὶ
περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς νοσηλείας. Ἐκ τῶν χει-
ρουργικῶν τμήματι ἐξετελέσθησαν ἐγχειρήσεις ἐν ὧν
467. Ἐκ τούτων 311 ἐγένοντο ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου
μέχρι 31 Ἀπριλίου ὑπὸ τοῦ ἀοιδίου Ἰουλίου Γαλ-
δάνη, αἱ δὲ 156 ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Τσάκωνα ἀπὸ 1
Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1901. Ἐκ τῶν
467 ἐγχειρήσεων αἱ 126 ἦσαν λαπαροτομαί, 40 κη-
λαι, 40 ἐπὶ οὐροποιῆ. ὄργανων, 32 ἐπὶ συγγήμων.
21 ἐπὶ μαστῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ διάφοροι. Ἐκ τῶν ἐγ-
χειρηθέντων ἀπέβησαν ἐν ὧν 32, ἐξ ὧν 27 ἐκ τῶν

υπό του μακαρίτου Γαλθάνη έγχειρηθέντων. 5 δὲ ἐκ τῶν τοῦ κ. Τσάκωνα.

— Ἐκ τοῦ λόγου ὃν ἀπήγγειλεν ὁ ἔφορος τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν κ. Ταμπακόπουλος κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς ἐρασιζόμεθα τὰ ἑξῆς :

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἐνεγράφησαν 2,100 μαθηταί, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1980, ἦτοι ἐπὶ πλέον 120. Οἱ μαθηταὶ οὗτοι μετέργονται διάφορα ἐπαγγέλματα, διότι καὶ εἰς τοῦτο προσέχει ἡ Κοσμητεία, ὅπως μὴ μὲν κανεῖς ἐξ αὐτῶν ἄεργος. Πλεονάζουσι τὰ τοῦ σπιλωτοῦ, ὑπηρέτου, ὀψοκομιστοῦ, μέγα δὲ μέρος αὐτῶν ἐργάζονται εἰς διάφορα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα. Κατὰγονται ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἑσῶ καὶ ἔξω Ἑλλάδος. Οἱ πλείστοι τούτων προέρχονται ἐκ Μεγαλοπόλεως, Κορινθίας, Γορτυνίας, Ἀθηνῶν, Κρήτης, Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θράκης. Ἐκ τούτων ὅμως πολλοὶ ἐγγραφόμενοι ἀναχωροῦν κατόπιν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς πατρίδας των, οὕτως ὥστε καίτοι ἡ ἐγγραφή εἶνε τόσον μεγάλη, ἡ φοιτήσις δὲν παρακολουθεῖ αὐτήν. Ὁ μέσος ὅρος τῆς φοιτήσεως εἶνε 870, ὑπερβάς κατὰ 63 τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ Δεκέμβριον ἡ φοιτήσις ἀνῆλθεν εἰς 1040, τὸν ἀνώτατον μέχρι τοῦδε ὄρον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς. Ἐκτὸς τῆς Κεντρικῆς Σχολῆς ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος καὶ δύο παραρτήματα εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Πλάκας καὶ Καραμάνου ἐνεκα τῆς μεγάλης συρροῆς. Το ἔσῶμα τῆς Ἀμερικῆς παρέσσυσε 10 μόνον ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Εἰς τὰς ἐξετάσεις προσῆλθον 665. Ἐκ τούτων ἔλαβον ἀπολυτήριον 32.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 19 Μαΐου συνῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου οἱ πλείστοι τῶν καθηγητῶν καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρυτάνεως διὰ τὸ ἔτος 1902-1903. Κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν, πρῶτος ἦλθεν ὁ καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Ν. Καζάκης λαβὼν ψήφους 30 τοῦ κ. Ρ. Νικολαΐδου λαβόντος μόνον 9. Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν πρῶτος ἦλθεν ὁ κ. Σ. Λάμπρος λαβὼν ψήφους 17 καὶ δευτερός ὁ κ. Ι. Ζωγράφος λαβὼν ψήφους 14. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐκλογὴν πρῶτος ἦλθεν ὁ κ. Κατσαρῆς λαβὼν ψήφους 19. Ἐν ὅλῳ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐψήφισαν 43 καὶ ἐξ αὐτῶν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἐκλογῇ εὐρέθησαν 5 ψηφοδέλτια λευκά, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τὰ ὑπολειπόμενα διανεμήθησαν εἰς διαφόρους ἄλλους καθηγητὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Τοῦ ἀποτελέσματος τούτου κοινοποιήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐξεδόθη Β. Διάταγμα δι' οὗ ὀρίζεται πρῶτα εἰς κατὰ τὸ ἐπίον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὁ κ. Ν. Καζάκης.

— Αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Φιγαλείας ἐξακολουθοῦσι μετὰ μεγάλης προσοχῆς εὐτυχῶς δὲ μεθ' ὅλην τὴν κακὴν κατάστασιν τοῦ ὕλικου, ἰδίως δὲ τῶν λίθων ἢ ἀνόρθωσις αὐτοῦ ἢ ἀ συντελεσθῆ χωρὶς νὰ παραστῇ πιθανῶς ἀνάγκη ὕλικου ξένου. Ἐκ τῶν ἐνεργουμένων συγγρόνως μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου ἀνασκαφῶν δὲν προέκυψε μέχρι τοῦδε εἰς φῶς τίποτε σπουδαῖον. Ἐκείνου τὸ ὅποιον εἶνε ἄξιον προσοχῆς εἶνε τὸ ἡμικυκλικὸν κρηπίδωμα, ὕπερ ἀνευρέθη ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰς μικρὸν ἀμφιθέατρον λελαζευμένον ἐπὶ τοῦ βράχου καὶ φέρων ἐπαλλήλους σειρὰς καθισμάτων, ἀπολήγον δ' εἰς σειρὰν βάλβανων, ἐφ' ὧν προφανῶς ἦσαν ἰδρυμένα ἀγάλματα. Φαίνεται, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐκάθηγον οἱ θεώμενοι τὰς θυσίας τὰς τελουμένας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὅστις πιθανῶς ἠγείρετο μετὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἀμφιθέατρον τούτου. Δυστυχῶς καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο οἱ λίθοι

εἶνε συντετριμμένοι, διότι κατὰ τὸν μεσαῖωνα οἱ χωρικοὶ διὰ ν' ἀποσπᾶσιν τὸν συνδετικὸν αὐτῶν μύλον δὸν κατέστρεφον αὐτούς.

— Ὁ Πολίτης Γεώργιος ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ Γάλλου φιλέλλητος κ. Ἀρνώ Ζαντέ, διὰ τῆς ὁποίας ἀνακοινεῖ οὗτος, ὅτι προσφέρει 10 χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὴν Κρητικὴν Πολιτείαν δι' ἀνέγερσιν Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐν Χανίοις.

— Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Τσουντας ἀπὸ ἐβδομάδος ἤδη ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλίαν, ἤρχισε δὲ ἤδη ἐνεργῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῷ χωρίῳ Σέσκλου καὶ ἐν τῇ ἐκεῖ ἀνευρεθείσῃ προϊστορικῇ ἀκροπόλει. Αἱ ἀνασκαφαὶ προχωροῦσι δραστηρίως, ἢ γίνωσι δὲ τοιαῦται εἰς ὅλα τὰ μέρη πλησίον τοῦ χωρίου, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι θ' ἀνευρεθῶσιν ἀρχαιολογικὰ κειμήλια.

— Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Ἀσωνίου ἀναγγέλλει ἐξ Ἰρακλείου, ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχαιολόγου κ. Χάλδωερ ἔφεραν εἰς φῶς νέα σπουδαῖστα εὐρήματα. Κατὰ τὰς ἀνασκαφάς, τῶν ὁποίων ἐναρξὶς ἔγεινε τὴν παραλλοῦσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Φαιστόν, ἀνεκαλύθη ὀλόκληρον Ἀνάκτορον μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἄγνωστον μέχρι τοῦδε. Ὁ Χάλδωερ ἀνεκάλυψε μέρος τούτου, μίαν ἐξωτερικὴν πύλην καὶ τοίχους, κοσμουμένους διὰ τοιχογραφῶν, τῶν ὁποίων μία παριστάνει σειρὰν ἐλικοειδῶν κοσμημάτων, συμπλεγμένων μετ' ἠνθισμένων κλώνων φυτῶν. Μεταξὺ τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων περιλαμβάνονται τριακίστιαι σφραγίδες μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, φέρουσαι τὰ γράμματα τοῦ κρητικῆς προσελληνικοῦ ἀλφαβήτου πλᾶς ἐνεπίγραφος, ἀνάλογος πρὸς τὰς τῆς Κνωσοῦ καὶ τινὰ πῆλινα εἰδιώλια, τύπου ἐντελῶς ἀρχαίου. Τὸ ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χάλδωερ ἀνάκτορον εἶναι πιθανῶς ἡ ἐξοχικὴ ἔπαυσις τῶν βασιλέων τῆς Φαιστός.

NEA BIBLIA

Λεξικὸν Ἑγκυκλοπαιδικόν. Συμπλήρωμα. Φυλλάδιον 2 (Ἀλέας δῆμος — Ἀποίκρινος) Ἀθῆναι, Μπεξ καὶ Μπάρτ ἐκδόται, 1902.

Μέγας Φιλῆτης Ἀπὸ τοὺς θρούλους τῶν αἰῶνων Ὁ προσημακός. — Πρόκρις καὶ Κέφαλος. — Ἠρῶ καὶ Λέαντρος. — Τῆς Λυγερῆς ὁ Πύργος. — Κασσία. — Ὁσηλία. Ἀθῆναι. Τυπογραφεῖον «Ἐστία» 1901. [Ἐκ τῆς ποιητικῆς ταύτης συλλογῆς ἀποσπῶμεν τὸ ἐπιγραφόμενον ὁ «Προσημακός» ποίημα, τὸ ὅποιον εἶνε παραφρασὶς ἐνδὲ ψαλμοῦ ὄχι κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ὁ' στιχογραφημένον ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἑβραϊκοῦ πρωτοτύπου καθὼς σημειῶναι ὁ ποιητῆς :

Βλόγα, ψυχὴ μου, εἰς τὸ θεό, τὸν Κύριόν σου βλόγα. Κύριε καὶ θεὸς κ' ἀφέντη μου κολὸ μέγας εἶσαι στεφανωμένος με τιμῇ, με δόξα φορεμένος. Ἐσὸς ποὶ πάντα νύενται τὸ φῶς γὰν φορεῖσά σου, σὸ ποὶ ἀπλῶσε τὸν οὐρανὸν ἀπέραντη κουθέρτα καὶ σκέπασσε με τὰ νερά τοὺς ἀχανοὺς του θόλου σὸ πῶ χρεῖ ἄμμα σου λαμπρὸ τὰ σὴνεφα π' ἀσπράγγον καὶ σὴν ἀνέμου περρεῖσ ἀπάνω εἰς φτεροῦργες. Ἐσὸς ποὶ πνέματα ἔκαμες τοὺς ἐδικούς σου ἀγγέλους κ' ἐκείνους ποὶ σὲ περρεῖσ φλόγα φωτιᾶς οὐράτιας. Ἐσὸς ποὶ ρίψωσε τὴ γῆ σ' ἀσάλευτα θεμέλια καὶ δὲ θὰ κλονιστεῖ ποτε. Ἐσὸς ποὶ τὴ σκεπάσεις με φορεῖσάν τὴν ἄβυσσος κ' ἔστησε τὰ νερά της ἀπάνω στὰ ψηλὰ βουνά, κ' ἄν τὰ μαλώσεις φέγγον,

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

31 Μαΐου.

Ι. Δ. Π. Μεσαρίστην Μακρυνεῖας. Ἐλήφθη τὸ δελτάριόν σας καὶ συμφώνως ἀπεστειλάμεν αἰτούμενον φυλλάδιον. — Γ. Μ. Κ. Κόνισκα Κεφαλοῦρουσος Τριωνίας. Δελτάριόν σας ἐλήφθη, δευθύνουσι ἡλλάγη.

ΕΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

La Revue. Τῆς 7ης Ἰουνίου περιέχει: Sur le Duel, par Emile Faquet, de l'Académie française — Les Anglo-Saxons et leur prétendue supériorité, par J. Novicow. — La Noblesse de la Femme, par Carmen Sylva (S M la Reine de Roumanie). — La Catastrophe de la Martinique (5 gravures), par Camille Flammarion — Le Drame du «Pax» et les mérites de Severo (8 gravures), par G. Caye. — Une Affaire Humbert-Crawford aux Etats-Unis, par L. de Norvins. — Le Secret des robes, par Marius-Ary Leblond. — Le Romancier du désespoir, par G. Savitch — Les Héroïnes de Guy de Maupassant (d'après mes conversations avec Mme Laure de Maupassant), par Renée d'Ulmes — Le Théâtre et la Vie (Monna Vanna, etc.), par Henry Bérenger. — Analyse de: «Revue» françaises, anglo-américaines, hongroises, italiennes, russes, scandinaves et sud-américaines. — Caricatures politiques (9 gravures).

La Mercure de France τοῦ Ἰουνίου περιέχει: Charles-Henry Hirsch De Mademoiselle de Maupin à Claudine.—Pierre Lasserre. Charles Maurras et la Renaissance classique-Adolphe Retté. Les Déboires amoureux de Georges Lerouvre, nouvelle—Francis de Miomandre: Camille Mauclair—Georges Palante: La Mentalité du Revolté—André Fontainas: Les Salons de 1902—Raymond Marival: Le Reikba (Moeurs Kabyles). roman—Revue de mois etc.

L'Ermitage τοῦ Μαΐου περιέχει: Stuart Merrill: Quelques notes de voyage—Paul Fort: Paris sentimental (Fragment)—Paul-Louis Garnier: Reflexions sur Nietzsche—Poèmes de M. M. Pierre Fons, Jean Mariel, Henry Rigal, Antoine Sabatier, Charles Vellay—Rudolph Baubach: La Légende de la Marguerite—Chroniques de Mois.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΔΡΟΣΟΣ

ΝΙΚΟΛ. ΒΑΓΙΑ

Ἀριστοβαθμίου Δημοδιδασκάλου

ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ—ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ—ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Διὰ τὴν Β', Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν Δημ. Σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων μας Ποιητῶν καὶ Παιδαγωγῶν ἐθεωρήθη ὡς μικρὸν ἀριστούργημα.

Πωλεῖται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Μ. Σαλιβέρου Ἀεπ. 70

κ' ἄμα βροντῆζει ἡ φοβερὴ φωνὴ σου, ξετραβιῶνται, ψηλὰ ἀνεβαίνουν σὰν βουνὰ σὰ λόγγοι χαμηλόνων, ἐκεῖ ποὶ σὸν τὰ διώρισε, καὶ τὰ βάλες καὶ τράφο, ποὶ δὲ θὰν τὸν πηδῆξουνε, μηδὲ καὶ θὰ γυρίσουν γὰ νὰ σκεπασούν τὴ στερῖα. Ἐσὸς ποὶ τις ἀνάβρες ξεθορβουλῆς στίς ρεματιᾶς καὶ τρέχουν μεσ' στὰ ὄρη. Τ' ἀγρίμνια ἐκεῖ ποτίζονται κ' οἱ ξίβροι ξεδιψοῦνε, ἐκεῖ φωλιάζουν τὰ πουλιὰ καὶ γλυκοκελαιδοῦνε μεσ' στὰ κλωνάρια τὰ χλωρά. Σὺ ποὶ ἄπαρτα ποτίζεις μεσ' στὰ κλωνάρια τὰ χλωρά. Σὺ ποὶ ἄπαρτα ποτίζεις μεσ' στὰ κλωνάρια τὰ χλωρά. Σὺ ποὶ ἄπαρτα ποτίζεις μεσ' στὰ κλωνάρια τὰ χλωρά.

Χορταῖν' ἡ γῆ. Σὺ ποὶ χλωρὸ φτερόνεις τὸ χορτάρι γιὰ νὰ τὸ τρώνε τὰ χτηνὰ, φτερόνεις καὶ βοτάνες γιὰ τὸ ἄνθρωπον τίς χρεῖασες, θρογῆ ἀπ' τὴ γῆς νὰ παίρρει,

νὰ βράζει τὸ γλυκὸ κρασί, ποὶ φραῖνει τὴν καρδίαν του, τὸ λαδί, γιὰ ν' ἀλείφεται καὶ λαμπεῖ τὴ θωριά του, καὶ τὸ ψωμί, ποὶ μετ' ἀφ' τὸ πῦρ ἡ καρδίαν τ' ἀνθρώπου. Χορταῖνουνε τὰ δένδρα σου στίς κάμπους, μὰ κ' οἱ κέδροι τοῦ Λίθων π' ἔφωιφες, ποὶ μόνον τὰ σπουρρίτια, καὶ μεσ' στὰ πέτρα τὰ πυκνὰ φωλιάζουνε καπκάνοι. Ἰάπρουνε τὰ ὄρη τὰ ψηλὰ γιὰ λάφια κ' εἶναι οἱ πέτρες κοψίγιες κρυφῶνες γιὰ λαγοὺς. Ἐκαμες τὸ φεγγάρι γιὰ νὰ μᾶς δείχνει τοὺς καιροὺς. Ὁ ἥλιος πάντα ἔφει τὴ δόση του. Ρίχτεις βαθρὸ σκοτάδι καὶ νυχτοῦνε, καὶ βγαίνουν τότε τὰ θεριά ποὶ ναι μείσα στὰ δάση, λιοτόρια γιὰ ποὶ ρνίζονται ν' ἀρπάξουν, νὰ γερψοῦν ἀπὸ τὸ θεὸ τους τὴ θροφή κ' ἄμα μπροβαλεῖ ὁ ἥλιος γυρίσσει στὰ σπηλιά τους, πλαγιάζουν οἱ μονεῖς τους, καὶ τότε βγαίνει ὁ ἄνθρωπος στὸ ἔργο του ὡς τὸ β, ἀν.

Μεγάλα ποὶ εἶν' τὰ ἔργα σου καὶ με σοφία φκασίμενα, Κύριε, καὶ γίμισες τὴ γῆς με τόσα χεῖματα σου! Νὰ κ' ἡ μεγάλη θάλασσα καὶ τῶνα μικρὰ μεγάλα. τὰ σερρετὰ ἀλογάριαστα καὶ τῶνα μικρὰ μεγάλα. Ἐκεῖ καράβια τρέχουνε, ἐκεῖ ναι κ' ὁ Δεβιάθαρ ὁ δράκος, ποὶ τὸν ἔπλασε με δάφνην γιὰ νὰ παίζει. Ὅλα σ' εἶνε ἐλαίονες νὰ δώσεις τὴ θροφή τους με τὸν προπετόμενο καιρὸ τὰ δίνεις καὶ μαζεύουν.

Χορταῖναι ὁ κόσμος ἀγαθὰ, τὸ χέρι σου ἄμ' ἀνοίξεις, κ' ἄμ' ἀποστρέψεις ἀπ' ἀφ' τὸν ἄγιο τὸ προσωπό σου ταραζόνται τὰ σῆματια τοὺς παίρνεις τὴν τροφή τους, πεθαίνουνε καὶ χάνονται, σὸν χῶμα τους γυρίζουν. Στείλεις ζωὴ τὸ πνεῦμα σου καὶ χεῖζουνε' ὅλα πάλε καὶ ξανακαινοορνίζονται τὸ πρόσωπο τῆς γῆς μας.

Ἄς εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἱψίστου μεγάλης κ' ἀναιώνια κ' ἄς φραίνεται κοιτάζοντας τὰ θεῖα του ἔργα ὁ Κύριος, ἀφ' ὅς ποὶ σὰν κυτὰι τὴ γῆ νὰ τρέμει τὴνε κἀνε, ἀφ' ὅς ποὶ ἀγγίζει τὰ βουνὰ κ' ἐκείνα ξεκαπρίζουν. Ὅσο ἔχω σὸν κορμί μου ζωὴ στὸν Κύριον ἐγὼ θὰ ψέλνω, σὸν θεὸ μου θάνα τραγουδῶ ὡσὸν νὰ τῶ καὶ νὰ μαι, γλυκὰ θὰν κάνω διαλόγη γιὰ δάφνον καὶ μελίτη μ' ἀφ' ὅς ἐγὼ θὰ φραίνουμαι. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἄς λείψουν κ' ἀφ' ὅς ποὶ δὲν τὸν σιβουνται, στὴ γῆς κ' μὴν ἐπάρχουν. Βλόγα, ψυχὴ μου, εἰς τὸ θεό, τὸν Κύριόν σου βλόγα.

Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός Ἐπιτηρῖς. Ἐτος 5'. Ἐν Ἀθῆναις, Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου 1902.

Βιβλιοθήκη Μαρσαλῆ. Ἀριθ. 158—160. Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Κυριαρχίας ἐκτεθειμένη κατὰ τὰς πηγὰς ὑπὸ Γουσταίου Φρειδερίκου Χέρτσβεργ. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Π. Καραλίδου. Τόμος Α' Τεύχη 2ον, 3ον, 4ον. Ἀριθ. 167—168. Ἀδελφοὶ Ἰάκωβος καὶ Μανώλης Τομπάζης, συμβολῆ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ὑπὸ Ἰακώβου Ν. Τομπάζη. Ἐν Ἀθῆναις. Τύποις Σακελλαρίου 1902.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΕΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ Παιδαγωγική τοῦ δημοτικῆς σχολείου.
Μ. Σακελλαροπούλου. Ἐκδόσεις Β' μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων. Κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἢ νέα ἔκδοσις εἶναι ἐντελῶς νέον βιβλίον Σχ. 8ον σελ. 207 Δρ. 4. —

Καρδία, τερπνὸν καὶ ἐξόχως διδακτικὸν βιβλίον, ἔργον τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ συγγραφέως Edmondo de Amicis, μετὰ φράσις ἐκ τῆς πρωτοτύπου Ἰταλικῆς ἐκδόσεως. Σχ. 8ον σελ. 334. Δρ. 2,50.

Ὁδηγὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀριθμητικῆς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τεύχη δύο σελ. 328 Δρ. 5.

Τὸ παιδαγωγικὸν Σχολεῖον
Φαίλιξ Γουσταύου, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ὑπὸ **Δημ. Ὀλυμπίου.** καθηγητοῦ. Δραχ. 1.

Ἡ Πραγματογνωσία τοῦ δημοτικῆς σχολείου, **Μ. Βρατσάνου** σελ. 240. Δρ. 3.

Αἰμίλιος ἢ περὶ Ἀγωγῆς
J. J. Rousseau, κατὰ μετάφρασιν **Π. Ι. Φέρμου** (τυποῦται) τιμᾶται Δρ. 4.

Σχολικαὶ παιδιαὶ **Ι. Κ. Σφόγκου** πρωτῆς δημοδιδασκάλου καὶ γυμναστοῦ σχ. 16ον σ. 96. Δρ. 1.

Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων πάντων τῶν εἰδῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων σχ. 8ον ἐπιέκλεκτου χάρτου τιμᾶται ἕκαστον Δρ. 150.

Πατριδογραφία πρὸς χρῆσιν τῶν κ.κ. δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ **Ἰω. Φωτεινοῦ** ἀριστ. δημοδιδασκάλου τιμᾶται Δρ. 1.

Παιδικοὶ Διάλογοι πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ **Νικολάου Δ. Καρνέση** τιμᾶται Δρ. 1.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΥΠΟ

Γ. Α. ΦΙΛΑΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ.

Μέλουσ τῆς Δερματολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Γαλλίας κτλ.

Περιεχόμενα :

ΤΟ ΔΕΡΜΑ. (Κατασκευὴ καὶ λειτουργία αὐτοῦ). — Ἡ ὑγιεινὴ τοῦ δέρματος. — Περὶ καλλωπισμοῦ. — Περὶ σάπωνος. — Περὶ λουτρῶν. — Πρὸς διατήρησιν ὠραίων σαρκῶν καὶ ἀβρῶν χειρῶν. — Ἡ ὑγιεινὴ τοῦ προσώπου. — Πρὸς διατήρησιν ὠραίων χρώματος. — Περὶ κοσμητικῶν τοῦ προσώπου, (κόνεις καὶ ἀλοιφαὶ ἄδολοι καὶ ἐπιστημονικαί). — Περὶ ὄντιδων, (πρόληψις καὶ θεραπεία αὐτῶν). — Περὶ χλωρώσεως καὶ ἀναιμίας. — Περὶ ἐφηλίδων (πανύδων). — Περὶ ἀκμῶν τοῦ προσώπου, (σπινθάρια), μικρὰ ἐξανθήματα κτλ.) — Περὶ τῶν λειχήρων κτλ. κτλ.

Περὶ ὑγιεινῆς καὶ καλλωπισμοῦ τῆς κόμης.

Τὰ καλλίτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα μέσα πρὸς πρόληψιν τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν καὶ καταπολέμησιν αὐτῆς. — Διάφοροι τρόποι κομμώσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς. — Περὶ κοσμητικῶν τῆς κόμης. — Περὶ πολιώσεως καὶ χρωματισμοῦ τῶν τριχῶν κτλ. κτλ.

ΣΥΝΤΑΓΟΛΟΓΙΟΝ

Αἱ νεώτεραι καὶ ἐπιστημονικώτεραι φαρμακευτικαὶ σκευασαὶ διὰ τὸ δέγμα. — Φάρμακα δροσιστικά, ἀλαλυντικά καὶ λευκαντικά τοῦ δέρματος. — Καλλυντικά, τοινικά, ἀντιρυτιδιώδη. — Κοσμητικὰ προσώπου καὶ χειρῶν. — Ἀντιπυριώδη, ἀντιπριχοροσικά. — Τοινικά τῆς κόμης. — Ψιλοτικά, ἀνθιδρωτικά κτλ.

Τὸ Βιβλίον τῆς Καλλονῆς, οὕτως ἢ ἐκτύπωσις ἐγένετο ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου εἶνε ἀπαραίτητον ἐγκόλιον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, διὰ πᾶσαν κυρίαν, διὰ πᾶσαν δεσποινίδα, ἥτις θέλει νὰ γνωρίξῃ τὸν τρόπον τοῦ νὰ εἶνε πάντοτε ὑγιῆς, ὠραία, με ἀβρὸν καὶ ἀκμαῖον δέγμα, με ῥόδιον χροῶμα, ἀνευ ρυτίδων, με πλουσίαν καὶ ὠραίαν κόμην, με στερεὰς σάρκας, με χαρίεν καὶ εὐδύγιστον σῶμα κτλ. κτλ.

Τιμᾶται χρυσόδετον Δρ. 3.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν » 3,50